

EEMVIZIER

Maandblad PZV Eemland
www.pzveemland.nl

Maandblad PZV Eemland

EEMVIZIER

UITNODIGING

TOT HET BIJWONEN VAN DE
LEDENVERGADERING IN :

Clubgebouw "VOGELZANG"
Molenstraat 8 D
3764 TG Soest

Agenda Postzegelvereniging Eemland, woensdag 8 oktober 2025.

1. Welkom
2. Mededelingen
3. Rondzendverkeer
4. Kienen
5. Pauze
6. Rondvraag
7. Restantenveiling
8. Aanwezigheidsprijzen
9. Sluiting

Opgericht 14 november
1969 Goedgekeurd bij
K.B. 30 januari 1970

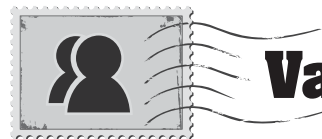
Bestuur

Voorzitter:	P.A. Weenink, Tel.: 035-6032880 b.g.g. 06-58931929 E-mail: voorzitter@pzveemland.nl
Secretaris:	Vacant, E-mail: secretariaat@pzveemland.nl
Penningmeester:	D. Folkers, Tel.: 06-11232421, E-mail: penningmeester@pzveemland.nl NL35 INGB 0002 3074 08 t.n.v. <i>Penn. PZV Eemland te Soest</i>
Hoofd Filatelie Service:	D. Folkers, E-mail: filatelieservice@pzveemland.nl NL35 INGB 0002 3074 08 t.n.v. <i>Penn. PZV Eemland te Soest</i>

Overige adressen

Redactie Eemvizier:	J. Abbel, Tel.: 06-53112127, E-mail: eemvizier@pzveemland.nl
Leden-Administratie:	Mw. E. Koning, Tel.: 035-6856548, E-mail: ledenadministratie@pzveemland.nl

Internetsite: www.pzveemland.nl

Van het bestuur

Waardebonnen van onze postzegelvereniging, wat doen we ermee.

Want met het verdwijnen van de veiling en het overhevelen van de afhandeling van het rondzendverkeer naar de Loupe in Leusden blijft alleen nog filatelieservice over om de waardebonnen in te leveren. Dat maakt het verzilveren van de waardebonnen wel erg beperkt. Daarom heeft het bestuur besloten de mogelijkheid te bieden de waardebonnen te gebruiken voor de 1 euro veiling, met als voorwaarde dat de financiële afhandeling van die veiling blijft zoals het nu is. Dit doen we als volgt:

In het vervolg worden de prijzen van het kienen “uitbetaald” (en in maart volgend jaar ook de gratis verloting) in 5 euro waardebonnen. Dus de eerste prijs is 4 waardebonnen zijnde 20 euro, de tweede 3 waardebonnen zijnde 15 euro enz.

Voordat de betaling van de gewonnen kavels plaats vindt kunnen degenen die kavel(s) gekocht hebben de waardebon(nen) vooraf inleveren bij de penningmeester. Die zal vervolgens de totale waarde van de bon(nen) uitbetalen.

Voorbeeld : Betrokkene heeft een kavel gekocht van 1 euro, de penningmeester zal bij inlevering van 1 waardebon 5 euro uitbetalen. Betrokkene kan vervolgens het gekochte kavel afrekenen. Voorbeeld: Betrokkene heeft kavels gekocht ter waarde van 12 euro, de penningmeester zal bij inlevering van 3 waardebonnen 15 euro uitbetalen. Betrokkene kan vervolgens de gekochte kavels afrekenen. Inleveren van 2 waardebonnen van 5 euro en zelf 2 euro bijbetalen kan natuurlijk ook.

Desgewenst kunnen leden die nu nog de “oude” waardebonnen hebben deze inwisselen voor 5 euro waardebonnen, mits uiteraard deze bonnen nog geldig zijn.

De waardebonnen van de aanwezigheidsprijzen liften mee met de nieuwe regeling aangezien deze bonnen al een waarde hebben van 5 euro.

Van de voorzitter

Voorwoord;

Beste leden,

De kop is er af. We zijn weer begonnen met een nieuw postzegelseizoen. Op weg naar postzegelrijke ledenavonden met die ene nog nooit geziene zegel, een stockboek voor een habbekrats of anders, een kroket met een 'bijpassend' wijntje.

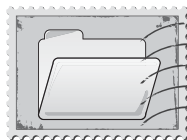
Helaas hebben we na zoveel jaren 'afscheid' moeten nemen van de veiling die u dan ook niet meer in de agenda ziet staan.

Bent u er klaar voor, kijkt u uit naar verrijking van uw verzameling? En geeft uw aanwezigheid ook voldoende inspiratie aan uw medeleden en u zelf? Met z'n allen maken we er ongetwijfeld weer iets fraais van!

Wij zien u weer graag. Tot de 8^e oktober.

Namens uw bestuur

Peter Weenink

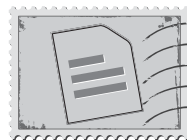
Ledenadministratie

Overleden

339 de heer J.A.Vriens

De heer Vriens was lid van Eemland sinds oktober 1987. Tot op hoge leeftijd heeft hij altijd trouw de verenigingsavonden bezocht.

ledenadministratrice Els Koning

Verslag vergadering

VERSLAG VERGADERING 10 SEPTEMBER 2025

Zo rond de klok van 8 uur opende de voorzitter deze eerste vergadering van het nieuwe seizoen door de aanwezigen welkom te heten.

Enkele leden hebben zich voor aanvang al afgemeld.

Door vakantie van de voorzitter zal hij in oktober niet aanwezig zijn.

Het volgende agendapunt was de veiling met 22 kavels was dit niet de grootste samenstelling.

Dat dit de laatste veiling van de veilingmeester was kwam even als een verrassing maar na zo ongeveer een halve eeuw was de aardigheid er af. Met een dankwoord van de voorzitter vergezeld met een mooie attentie werd hij met applaus van de leden bedankt.

Met de presentatie door de voorzitter over bijzondere kaarten op postzegels werd het eerste deel van de avond afgesloten.

In de pauze kon men genieten van de zelf gekochte lekkernijen (warm of koud).

Het rondzendverkeer is nog niet op gang gekomen; hopelijk volgende maand.

Een gratis toegangsbewijs voor de postzegelbeurs was snel vergeven.

Dat er weer enkele geluksvogels bij het kienen waren zal niemand verbazen.

De aanwezigheidsprijzen werden getrokken onder de 22 leden waarna de vergadering werd gesloten.

Het laatste punt van deze avond was natuurlijk de restantenveiling waarvan alle kavels (soms met veel moeite en samenvoeging) toch aan de kopers zijn verkocht.

VUURTORENS

Piet Jonkman

Een van mijn verzamelgebieden gaat over vuurtorens op postzegels. En dat in combinatie met mijn bouwplatenverzameling levert een vrijwel onuitputtelijke verzamelmogelijkheid. Vrijwel ieder land in de wereld heeft wel ergens een kuststrook of een haven. En daar horen veelal vuurtorens bij.¹⁾

Vuurtorens spreken tot de verbeelding. 's Nachts -als je niet kunt slapen- vind ik het rustgevend dat het licht in vaste regelmaat voorbijkomt. Verhalen over vuurtorens en vuurtorenwachters zijn bekend. Bijvoorbeeld *De*

lichtwachter van Pieter Nouwen..... Ook de biografie van Liesbeth List, *de dochter van de vuurtorenwachter* is te noemen. En dan zijn we ons meteen bewust dat het in meerdere gevallen ook een eenzaam beroep kan zijn wat kan leiden tot psychische problemen. Ook dat wordt in de literatuur breed uitgemeten.

“Het licht op de gotische kerktoren van Westkapelle was een beetje als God, vond je. Zelfs in de chaos van een noodweer zorgde het voor de veiligheid van mensen als kapitein Murakami; het was steeds betrouwbaar. En alomtegenwoordig was het ook. 's Avonds in bed kwam het

in alle huizen waar je sliep.....door een kier tussen de gordijnen je kamer in. Elke drie seconden zag je het op een plafond, op het bloemetjesbehang of op de deur van een klerenkast. Eenentwintig, tweeëntwintig, drieëntwintig, flits, - eenentwintig....Het licht was steeds bij je, als een onmisbare bewaarengel in de nacht, die telkens zacht 'ik ben er, ik ben er' zei.”

Uit: *De Lichtwachter*, Uitgeverij Thoth (Bussum 1993)

Een vuurtoren zendt licht uit door middel van een lamp, lenzen en spiegels, en dient als navigatiehulp voor de scheepvaart langs kusten van de zee en van binnenwateren. Wij kennen ze vooral langs de Noordzeekust, maar ook langs de voormalige Zuiderzee stonden ze (Marken, Urk, Harlingen)

Vuurtorens diene(n) ter aanduiding van onder andere gevaarlijke kusten, zeerootsen, riffen/zandbanken, kliffen of van de toegangen tot zeestraten of zeearmen, met name wanneer de zichtbaarheid laag is, zoals 's nachts, bij stormweer of mist. Ook havens of havengeulen hebben soms een of meer vuurtorens die de toegang aangeven en vaak een lichtlijn vormen. Zo hebben bijvoorbeeld Hoek van Holland en IJmuiden zowel een hoog als een laag licht. Als die boven elkaar gezien worden “lig je op koers” naar de havenmond. Door de komst van stoomschepen ontstond er behoefte aan meer en betere vuurtorens. De scheepvaart werd meer gebonden aan tijdstafels en de schepen voeren ook 's nachts langs de kusten. Aan het einde van de 18^e werden de open lichten vervangen door olielampen. De uitvinding van de Argandse lamp²⁾ maakte dat mogelijk. Eerst werd walvisolie gebruikt, maar dit werd later overgenomen door petroleumproducten. Tegenwoordig is de olie verdrongen door het elektrisch licht.

Een vuurtoren schijnt niet rondom maar met een of meer ronddraaiende lichtbundels. De ronddraaiende lichtbundel is van een afstand zichtbaar als een knipperlicht. Zit er veel stof in de lucht, dan is ook de lichtbundel zelf zichtbaar, die dan van links naar rechts, of andersom, over de hemel zwaait, zelfs als de vuurtoren zelf door een obstakel niet zichtbaar is. Iedere vuurtoren heeft een karakter waaraan hij herkend kan worden. Het aantal karakters is nogal beperkt en daarom zullen deze vaker te zien zijn, doch wel zodanig ver verwijderd van elkaar dat vergissing vermeden wordt. De karakters staan aangegeven in de lichtenlijsten en zeekaarten, gestandaardiseerd in alle talen, volgens afspraken gemaakt door de International Association of Lighthouse Authorities (IALA).

Na de opkomst van moderne navigatiesystemen, onder andere gebaseerd op gps, zijn vuurtorens vaak aanvullend in gebruik. Veel vuurtorens zijn voorzien van radarbakens, zodat ze door de scheepvaart op het radarscherm gezien kunnen worden.

Ouddorp (bouwplaat)

De Pharos op Alexandrië

De oudst bekende vuurtoren is de Pharos op Alexandrië in Egypte. De vuurtoren is ongeveer 285 jaar voor Christus gebouwd. De toren was 1 van de 7 wereldwonderen. De vuurtoren is tijdens een aardbeving in 1302 ingestort. In 1994 zijn in zee delen van de toren teruggevonden.

De toren was tussen de 120 en 140 meter hoog. De stenen waren wit, waarschijnlijk van kalksteen en waarschijnlijk werd ook graniet gebruikt. De vuurtoren had 3 verdiepingen.

Het onderste deel was ruim 57 meter hoog, het middelste ruim 27 meter hoog en was achthoekig. Het bovenste was ca. 7 meter hoog en was rond.

De bouw van de toren duurde ongeveer 15 jaar en kostte een bedrag van 800 talenten. De toren stond bij de ingang van de haven bij Alexandrië. Het licht was ongeveer vanaf 35 km afstand te zien. Het is niet bekend waar

het vuur werd gestookt, maar dit werd waarschijnlijk in het bovenste deel gedaan. Voor de twaalfde eeuw werd de toren

Het Paard van Marken

Daarmee is het beroep van vuurtorenwachter ook totaal veranderd. Voorheen bediende de vuurtorenwachter het licht van de toren en verzorgde het dagelijks onderhoud. Dit hield in het schoonhouden van de ramen, lenzen, lampen e.d. Bij de eerste draaiende optieken moest hij ook de gewichten opdraaien die het optiek deden rondgaan. Vanwege het riante uitzicht hadden torenwachters tevens de functie van uitkijk. Zij meldde(n) schepen in nood aan redders en bergers en gaven naderende schepen door aan de loodsdienst. Het beroep van vuurtorenwachter was ooit bijzonder zwaar omdat het voornamelijk bestond uit het voortdurend de hoge toren opslepen van brandstof (hout of kolen), om het vuur op de juiste wijze brandend te houden. Het is dan ook niet verwonderlijk dat het in Nederland een typisch mannenberoep was. Vuurtorenwachters woonden vaak vlak bij de toren, eventueel zelfs in een aangebouwde woning zoals bij het “Paard van Marken” en het beroep ging over van vader op zoon. Pas met de komst van olielampen en dan met name de Argandse lamp in de achttiende eeuw kreeg de vuurtorenwachter het wat lichter. Het beroep vuurtorenwachter bestaat niet meer. Er zijn in Nederland nog een paar vuurtorens bemand (op Terschelling, Schiermonnikoog en in Ouddorp), maar de mensen die daar zitten zijn eigenlijk verkeersleiders voor de scheepvaart. Zij hebben nog wel de functie van *uitkijk*, maar hebben geen bemoeienis meer met het licht. In de volksmond heten zij echter nog wel vuurtorenwachter.

ook al eens zwaar beschadigd door een aardbeving. Ik kan me niet voorstellen dat dit wereldwonder niet vaker op een postzegel is terecht gekomen, maar tot dusver is de enige die ik heb ontdekt (maar niet in mijn verzameling helaas) een Hongaarse zegel (Mi(1980)3417) uit een serie over de 7 wereldwonderen. Maar er zullen vast wel meer zijn. Wie helpt me verder?

Een vuurtorenverzameling.

Voor dit artikel beperk ik me tot de Nederlandse vuurtorens. Daarvan zijn er vele en de onlangs koninklijk onderscheiden Amersfoorter Sjoerd Hekking heeft ze allemaal als bouwplaat vorm gegeven. De meeste daarvan heb ik al gemaakt. Sommige liggen nog te wachten op de tijd om ze te maken, veelal als een tussendoortje in de vakantie. Grote bouwplaten zijn moeilijk mee te nemen, maar een vuurtoren past al gauw in een koelkastdoos. Hier de torens die hierna genoemd worden als bouwplaat op een rijtje, van Breskens tot Schiermonnikoog.

Hoewel niet als vuurtoren gebouwd (en helaas ook niet op een postzegel terecht gekomen) noem ik toch de vuurtoren van Westkapelle. Van oorsprong is dit een laatmiddeleeuwse kerktoeren (ca 1470) van de St. Willebrorduskerk (ca 1470) en is daarmee toch wel een beetje de oudste vuurtoren in ons land.

De kerk werd in de tachtigjarige oorlog verwoest, waarna het schip en de toren werden hersteld. In 1831 werd het schip van de kerk door brand verwoest en werd afgebroken, alleen de toren, die vanaf 1818 al als vuurtoren in gebruik was, bleef over. Waarschijnlijk brandde het licht met behulp van walvisolie. In 1924 is de toren gerestaureerd. In de tweede wereldoorlog werd bijna het hele dorp verwoest maar de toren werd alleen licht beschadigd en is op 1 februari 1946 weer als vuurtoren in dienst genomen. Het nieuwe elektrische licht is 19 juni 1951 in bedrijf genomen. De plaatijzeren bovenbouw is in 1906 geplaatst. Elke toren heeft zijn eigen karakteristiek, de afwisseling van licht en donker. Ik zal hierna die details overslaan maar van deze toren geef ik ze door om een indruk te krijgen waar je je bij zo'n verzameling allemaal mee bezig kunt houden -of niet-. De lichthoogte is 54 m en het licht geeft elke 3 seconden een schittering van 0,1 seconde, met een lichtsterkte van 2,6 miljoen kaarsen. De tafel van het optiek draait 5 keer rond in één minuut. Het licht is zichtbaar tot op 19,5 zeemijl (ongeveer 36 km). De toren heeft 162 stenen traptreden en 17 houten traptreden tot aan het platform, daarna nog 3 ijzeren trappen van 13 treden tot het optiek. In de vuurtoren is ook een klein museum ingericht. Op verschillende verdiepingen in de vuurtoren maak je kennis met het dagelijkse leven van de torenwachter van vroeger.

En naast technische details kun je ook andere wetenswaardigheden toevoegen aan je verzameling. Nog een uitstapje voordat we naar de postzegels gaan wil ik u niet onthouden. Het gedicht *Ballade van de Vuurtorenwachter*, van Menno van der Beek. Zoals in elk gedicht is het meer dan de woorden op het eerste

gezicht.....

Nederlandse vuurtorens op postzegels

Ondanks de vele vuurtorens die Nederland kent, staan er eigenlijk maar weinig op postzegels. In Duitsland kun je te kust en te keur gaan. En naast vele andere landen kunnen ook Denemarken, de USA, Korea of Taiwan er wat van. Pas in 1964 verschijnen in Nederland vuurtorens op een postzegel: Terschelling, Ameland en Vlieland (NVP(1964)1620,1621,1622)

Deze torens komen we later weer tegen in de serie "Vuurtorens langs het wad" (NVP(2019)3742, verzamelblok, naast die van Schiermonnikoog en Texel.

De Brandaris

De Brandaris (Terschelling) is waarschijnlijk wel de meest bekende vuurtoren in Nederland. Bij deze toren heb ik ook de meeste postzegels, zowel 3

(NVP(2006)2477). Onder de tweede "4" is het silhouet van de Brandaris geplaatst.

Ballade van de Vuurtorenwachter

Mijn leven is niet groter dan de toren:
ik ken het jargon van het witte licht.
Na jaren technische te zijn onderricht
ben ik ook bij het mechaniek gaan horen

en ben zo het gevoel voor tijd verloren.
Ik kijk alleen naar waar de bundel richt
en krijg fragmenten, nooit een overzicht. Veel
glijdt er langs, begint dan weer van voren.

Met regelmaat lichten herinneringen:
de wachter die ik hier heb afgelost
nam aangeslagen afscheid van de schijn.

Hij zei geen woord over zekeringen
Of wat de trap aan moeite heeft gekost. Er
is licht. Dat moet voldoende zijn.

Menno van der Beek.

Uit: Vergezocht. Uitgave Mozaïek, Zoetermeer (1999)

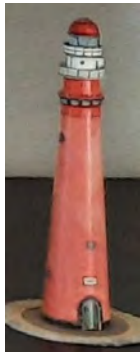

Het is ook de oudste als vuurtoren gebouwde vuurtoren. De eerste Brandaristoren werd in 1323 gebouwd om schepen die via de Zuiderzee naar Amsterdam wilden varen het water tussen Vlieland en Terschelling te wijzen. De toren stortte in de 16^e eeuw in zee en werd in 1594 herbouwd. De ruim 53 m hoge toren op West-Terschelling staat er nog steeds.

De constructie toont duidelijk aan dat, voordat een lighthouse op de toren werd geplaatst, hier een vuur op werd gestookt, evenals bij de toren van Westkapelle. In de eerste helft van de 19e eeuw zijn alle open vuren vervangen door lampen.

Terschelling is de enige plek in Nederland waar cranberries in het wild groeien. Op het blok uit 2019 (NVP 3737) staan die dan ook afgebeeld.

Schiermonnikoog

Schiermonnikoog heeft ooit twee vuurtorens gehad. De witte toren (Zuidertoren) is gebouwd in 1853 en 1854. Tot 1909 was de toren in gebruik als (tweede) vuurtoren, daarna werd het een watertoren. Nog weer later werd het 34 meter hoge icoon eigendom van KPN, en werd het gebouw uitgerust met antennes. Een krantenbericht uit 2015 schrijft over “nalatig onderhoud” door KPN, want de toren slaat “groen uit” (ND 13 november 2015). Nadien is de Zuidertoren van top tot teen opgeknapt en helemaal opnieuw geleverd. En sinds 7 mei 2025 -breaking news!- staat de toren te koop. Voor €750.000 kunt u de eigenaar worden van de toren, die volgens de verkopend makelaar goed geëxploiteerd zou kunnen worden als uitkijktoren, met zo’n 35.000 tot 50.000 bezoekers per jaar.

De rode vuurtoren is nog steeds in gebruik en een van de 3 “bemande torens” in

Nederland. Beetje vreemd dus dat de witte toren op de postzegel staat....

Texel

De afbeelding van de bouwplaat van Texel is de toren zoals die er voor de Tweede Wereldoorlog uitzag. In deze tijd van herdenken past ook het verhaal van “de Russenoorlog” op Texel. Nadat de Duitsers Nederland in 1940 waren binnengevallen, zorgden ze ervoor dat de kust goed beschermd was. Dat gebeurde ook op Texel. De soldaten die Nederland bezet hielden, waren niet allemaal Duits. Zo kwamen honderden Brits-Indiërs en Kaukasiërs naar Texel. Na een tijd vertrokken ze weer maar werden aan het eind van de oorlog vervangen ca 800 Georgiërs. Intussen wist iedereen: de oorlog is bijna voorbij. Maar daar waren de Georgiërs niet perse blij mee. Want omdat ze in dienst van de Duitsers vochten, werden ze in hun eigen land als verraders beschouwd. Ze wilden voorkomen dat ze na de oorlog in strafkampen zouden terecht komen, dus besloten ze alle vierhonderd Duitsers die op Texel waren te vermoorden. In de nacht van 5 op 6 april 1945 was het zover: in hun slaap

werden honderden Duitse soldaten

vermoord. Het ging niet helemaal volgens plan, want enkele Duitsers ontsnapten en sloegen alarm. Van andere eilanden kregen ze hulp. Na dagenlange bloedige gevechten hadden de bezetters het grootste deel van het eiland weer in handen. Op enkele plekken hielden nog enkele Georgiërs stand. Nederland werd op 5 mei bevrijd, maar op Texel ging de oorlog nog twee weken door. Pas op 20 mei gaven de Duitsers zich over aan de

geallieerden. In totaal stierven ruim duizend man: zo’n 400 Duitsers, 550 Georgiërs en ongeveer honderd Texelaars.

Bij de gevechten werd ook de vuurtoren zwaar beschadigd. Daarom werd om de toren een nieuwe muur gebouwd. In 1977 kreeg de toren een rode kunststof coating die op den duur tot een roze tint verkleurde. De toren kreeg allerlei bijnamen, waarvan “de zuurstok” nog de minst erge was. Na lang aandringen besloot Rijkswaterstaat omstreeks 2014 de toren haar oude dieprode kleur terug te geven. (de bouwplaat in nieuwe uitvoering moet ik nog maken)

Ameland, Vlieland

Ook over de andere vuurtorens op de Waddeneilanden kan ik heel wat vertellen. Maar mijn verhaal loopt zo al aardig uit de hand. Dus ik volsta maar met het vermelden van de basisgegevens.

De toren van Ameland -ons geliefde vakantieparadijs- werd in 1881 gebouwd in opdracht van koning Willem III. De toren is ontworpen door Quirinus Harder ³⁾ en is ruim 55 m hoog. De vuurtoren is sinds 1982 een rijksmonument. De toren is te bezoeken.

De “toren” van Vlieland is een “mini” onder de vuurtorens, maar door zijn standplaats op een van de hoogste duinen van Nederland (42 m, *Vuurboetsduin*) doet hij qua lichthoogte aardig mee. De gietijzeren rode toren is oorspronkelijk de bovenbouw van de lage vuurtoren van IJmuiden uit 1877-1878, eveneens ontworpen door Quirinus Harder. De bovenste verdiepingen met het lichthuis werden in 1909 op het eiland geplaatst. De vuurtoren is zelf maar 16,8 meter hoog. In 1929 is naast de vuurtoren een uitkijkpost op palen gebouwd.

De toren is te bezichtigen.

Hierbij een voorbeeld van een persoonlijke postzegel, zoals er meerdere in mijn verzameling voorkomen.

Scheveningen (NVP(2016)3411)

De vuurtoren van Scheveningen staat midden op de Scheveningse boulevard en is onderdeel van Muzee Scheveningen. Deze toren is open voor het publiek en vanaf de top hebt u een prachtig uitzicht over het strand, de zee en Scheveningen.

De vuurtoren van Scheveningen is gebouwd in 1875 door Quirinus Harder die we al een paar keer eerder tegen kwamen. Hiervoor werd gebruik gemaakt van een vierkante vuurbaak. In 1850 is het bouwwerk verhoogd om de zichtbaarheid te

vergroten, waarna er dus in 1875 een nieuw ontwerp kwam. De vuurtoren heeft de status rijksmonument gekregen en wordt beheerd door Rijkswaterstaat.

De vuurtoren van Scheveningen is gebouwd van gietijzer en is ruim 30 meter hoog. Hij bestaat uit 8 verdiepingen en telt ruim 159 traptreden, is roodbruin van kleur en heeft een twaalfkantige vorm. Het licht van de vuurtoren reikt tot ruim 53 kilometer en geeft per 10 seconden twee lichtflitsen weer.

Breskens

De vuurtoren van Breskens (vuurtoren Nieuw Sluis) uit 1868 is de oudste nog bestaande gietijzeren vuurtoren van Nederland en één van de meest beeldbepalende gebouwen in West-Zeeuws-Vlaanderen. Ook deze achtkantige, zwart-wit geleverde toren werd in 1866-1867 gebouwd naar een ontwerp van de Nederlandse architect Quirinus Harder.

Vuurtoren Nieuw Sluis staat op de zeedijk aan de ingang van de Westerschelde, heeft een hoogte van 28,4 meter en telt vijf verdiepingen. Hij maakte deel uit van een reeks van lichten die het einde van de Schelde markeren en het scheepvaartverkeer tussen de Noordzee en Antwerpen begeleiden.

De toren heeft niet altijd de zo kenmerkende zwart-witte-banden gehad. De toren was eerst geel en had later rood-witte banden. Tijdens de tweede Wereldoorlog werd de toren voorzien van camouflagekleuren. Pas na de oorlog kwamen de zwart-witte-banden.

HERITAGE AUCTIONS EUROPE

Hét veilinghuis voor al uw postzegels
en andere waardevolle objecten!

Uw collectie laten taxeren?

Heritage Auctions Europe is hét adres voor betrouwbare en realistische taxaties. Onze specialisten behoren tot de top in hun vakgebied en door jarenlange ervaring kunnen zij als geen ander de waarde van uw collectie bepalen.

Iedere **woensdag** taxeren wij gratis uw munten, bankbiljetten, penningen, onderscheidingen, postzegels en oude ansichtkaarten.

Iedere **donderdag** taxeren wij gratis uw overige waardevolle objecten. U bent op beide dagen zonder afspraak welkom van 10.00 tot 16.00.

Op de overige werkdagen kunt u ook bij ons terecht voor een gratis taxatie op afspraak. Neem in dit geval contact met ons op om een afspraak te maken.

DALLAS | NEW YORK | BEVERLY HILLS | SAN FRANCISCO | CHICAGO

Energieweg 7
3401 MD IJsselstein
Telefoon: 030 6063944
Email: info@ha-europe.com
www.ha-europe.com

Uw collectie laten veilen?

Als 's werelds grootste veilinghuis op het gebied van filatelie en andere verzamelobjecten zijn wij doorlopend op zoek naar inzendingen voor onze veilingen. Onze bidders/leden (ruim 1,4 miljoen!) zorgen gegarandeerd en aantoonbaar voor de hoogste opbrengst.

Voor meer informatie of een afspraak voor een vrijblijvende taxatie kunt u contact met ons opnemen per telefoon of email.

Bieden op een veiling?

Een overzicht van de veilingen in IJsselstein vindt u op www.ha-europe.com. Na registratie kunt u online vooraf bieden en deelnemen aan de live-veilingen. De kavels staan ongeveer drie weken voorafgaand aan de veiling online. De week voor de veiling kunt u gebruik maken van onze kijkdagen in IJsselstein. Kijk ook op www.ha.com voor veilingen in de Verenigde Staten en Hong Kong.

PALM BEACH | LONDON | PARIS | GENEVA | IJSELSTEIN | BRUSSELS | HONG KONG

JOSEPHINE BAKER, EEN LEVEN VOL VERZET

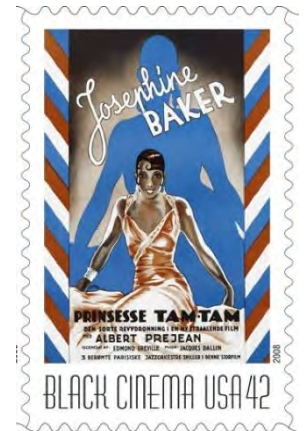
In 2025 is het vijftig jaar geleden dat Josephine Baker overleed, één van de beroemdste artiesten van de twintigste eeuw. Ze was danseres, zangeres en een van de eerste zwarte filmsterren. Ze ontvluchtte de racistische Verenigde Staten en werd in Parijs een wereldster. Baker was haar tijd vooruit als activiste voor gelijke rechten. Ook was ze actief in het verzet tegen nazi-Duitsland en had ze een band met Nederland. Het Verzetsmuseum Amsterdam toont dat in de tentoonstelling *Josephine Baker: een leven vol verzet*.

Josephine Baker, geboren in 1906 in Saint Louis, Missouri, groeide op in armoede en in een samenleving die gekenmerkt werd door racisme en segregatie. Er is geen officiële reden waarom Josephine Baker op 13-jarige leeftijd voor het eerst trouwde. Haar moeilijke start in het leven en het feit dat ze door haar vader in de steek werd gelaten, hebben hier mogelijk aan bijgedragen. Al op jonge leeftijd leefde Josephine Baker op straat en danste ze op straathoecken voor geld.

Als jong meisje ontwikkelde ze een passie voor dans en theater, wat haar uiteindelijk naar Parijs bracht. Daar brak ze door als wereldster, vooral bekend om haar revolutionaire optredens, zoals de beroemde Danse Sauvage met het iconische bananenrokje. Haar succes in Frankrijk betekende een doorbraak in een tijd waarin zwarte artiesten zelden erkenning kregen.

Josephine Baker was biseksueel. Gehuwd geweest met meerdere mannen, onderhield zij haar hele volwassen leven ook relaties met vrouwen. Er is echter nooit publiekelijk aandacht besteed aan dit deel van haar persoonlijkheid.

Naast haar artistieke carrière was Baker een gedreven activiste. Tijdens de Tweede Wereldoorlog sloot ze zich aan bij het Franse verzet. Ze gebruikte haar beroemdheid om geheime informatie te smokkelen en werkte als spion voor de geallieerden. Haar moed en inzet in de strijd tegen nazi-Duitsland werden later erkend met verschillende onderscheidingen. Op 30 november 2021 werd zij met veel eerbeton als eerste

¹⁾ Bronnen voor dit artikel haal ik voornamelijk uit mijn knipselarchief "vuurtorens op bouwplaten". Maar uiteraard aangevuld met de op internet te verkrijgen wetenswaardigheden.

²⁾ Een **argandse lamp** of **argandlamp** is een bouwwijze voor een olielamp die rond 1783 werd geïntroduceerd door de Zwitserse schei- en werktuigkundige Aimé Argand (1755-1803) om een nagenoeg rookloze, roetvrije verbranding mogelijk te maken. Argand was de ontwikkeling van de lamp in 1781 begonnen en kreeg er in 1784 in Engeland patent op. Het werkingsprincipe is later overgenomen bij petroleumlampen. Deze ontwikkeling maakte indertijd onder andere een grote sprong voorwaarts mogelijk bij de techniek voor vuurtorens en theaterverlichting. Zie voor een heldere beschrijving van het principe Wikipedia.

³⁾ **Quirinus Harder** (Rotterdam, 1801–Vlissingen, 21 oktober 1880) was als architect hoofdconstructeur van de bouwkundige dienst van het loodswezen. Harder heeft in opdracht van het Rijk diverse vuurtorens ontworpen. Hij ontwierp vuurtorens uit die er dat als constructiemateriaal in het midden van de negentiende eeuw nieuw was. Het gebruik van gietijzer voor vuurtorens begon in Groot-Brittannië. Waarschijnlijk heeft Harder eens een studiereis hiermee kennisgemaakt.

Uit maandblad, Amersfoortse postzegelvereniging

GEKNIPT

Mag ik de postzegels?

De dominee houdt een boeiende preek over de brief van de apostel Paulus aan de Romeinen.

Na afloop van de dienst staat een klein jochie de dominee bij de deur van de kerkenraadskamer op te wachten.

Vraagt de dominee vriendelijk: 'Zo knaapje, wilde je me wat vragen? Heb je misschien een vraag over de preek?'

'Nee, dat niet, maar ik wou vragen of ik de postzegels van de brief van Paulus kan krijgen'.

zwarte vrouw bijgezet in het Parijse Panthéon, de erebegraafplaats voor grootheden uit de Franse geschiedenis, zoals Voltaire, Victor

Hugo, Marie Curie, Pierre Curie en Louis Braille.

Na de oorlog bleef Baker zich inzetten

voor burgerrechten en gelijkheid. Ze adopteerde twaalf kinderen uit verschillende landen, haar zogenaamde "regenbooggezin", om haar idealen van wereldvrede en gelijkheid in praktijk te brengen. Ze streed tegen racisme, zowel in de Verenigde Staten als in Europa. In 1963 liep ze met Martin Luther King mee in de March on Washington, waarbij ze ook sprak.

Uit clubblad van Purmerender Postzegel Ruilclub

Op 12 april 1975, vier dagen na de opening van een succesvolle première van een nieuwe revue ter ere van haar 50-jarig jubileum op het podium, werd Baker in coma in bed gevonden. Ze had een hersenbloeding gehad. Zij werd overgebracht naar het ziekenhuis Pitié Salpêtrière in Parijs, waar zij overleed. Door de Franse regering werd zij geëerd door 21 saluutschoten, een uitzonderlijke gebeurtenis.

De tentoonstelling in het Verzetsmuseum biedt een overzicht van Josephine Bakers veelzijdige leven en erfenis. Het belicht haar jeugd in Amerika, haar artistieke triomfen in Parijs, haar bijdrage aan het verzet tijdens de Tweede Wereldoorlog, en haar langdurige invloed als voorvechtster van gelijke rechten. Ook haar regenbooggezin en haar bijzondere band met Nederland komen aan bod.

Lief en leed commissie

Zijn er minder blijde gebeurtenissen bij onze leden laat het dan weten aan de lief en leed commissie.

Deze commissie zet zich namens onze vereniging in bij persoonlijk leed zoals ziekte of overlijden. Een bloemetje, een mandje, een blijk van medeleven.

U kunt ons bereiken via het secretariaat of Mevr. E. Koning, tel.: 035-6856548.

In de tentoonstelling wordt tot slot speciale aandacht besteed aan de grote invloed die Josephine Baker heeft gehad op latere generaties. Haar iconische verschijning en zelfbewuste uitstraling zijn tot op de dag van vandaag een belangrijke bron van inspiratie voor mode en popcultuur. Wereldsterren als Beyoncé, Madonna en Diana Ross hebben zich direct door haar laten inspireren. Jean Paul Gaultier, Prada en Dior hebben haar gedurfde stijl weerspiegeld in hun ontwerpen. De tentoonstelling is nog te bezoeken tot 9 november van dit jaar.

Adres: Plantage Kerklaan 61, 1018 CX Amsterdam

Tekst is o.a. ontleend aan: www.verzetsmuseum.org

VAN BUITEN MOOI, MAAR VAN BINNEN VEEL MOOIER !

Een leuke vraag: hoeveel procent van de Amsterdammers heeft ooit het paleis op de Dam bezocht? U wel? Er is geen exact percentage bekend. Wat we wél weten: het paleis ontvangt jaarlijks ruim 300.000 bezoekers. Maar als je er binnen rondloopt hoor je maar erg weinig Nederlands spreken. En er zijn slechts een paar

postzegels van het paleis uitgegeven. Maar tot op heden zijn er geen postzegels verschenen van de kunst en het prachtige interieur van het paleis. En nu is er gelukkig veel extra aandacht aan het beeldhouwwerk dat binnen te bewonderen is.

Voor een allereerste overzichtstentoonstelling van Artus Quellinus (1609-1668) werden meer dan 100 topstukken uit binnen- en buitenland samengebracht, in zijn grootste meesterwerk: het Koninklijk Paleis Amsterdam. De van oorsprong Vlaamse Artus Quellinus geldt als de belangrijkste barokke beeldhouwer van Amsterdam en ver daarbuiten.

De tentoonstelling vertelt het verhaal van een topbeeldhouwer die lang onderbelicht is gebleven en het verdient (her)ontdekt te worden. Artus Quellinus

was zowel in Vlaanderen - waar hij vandaan kwam - als in de Nederlandse Republiek de belangrijkste beeldhouwer van zijn tijd. Hij is vooral beroemd geworden door zijn enorme sculpturale bijdrage aan het huidige Koninklijk Paleis Amsterdam, dat in 1655 werd ingewijd als het nieuwe Amsterdamse stadhuis. Hij maakte daarvoor iconische beelden als de beroemde Atlas, verfijnde sculpturen in de rijk versierde Burgerzaal en verhalende reliëfs in 'de Nachtwacht van de beeldhouwkunst': de Vierschaar. Gedurende vijftien jaar bestierde Quellinus een grote werkplaats aan de Keizersgracht en was hij de beeldhouwer van Amsterdam.

Te bezoeken tot en met 27 oktober in 'Quellinus zijn meesterwerk: het Koninklijk Paleis Amsterdam'.

Uit clubblad van Purmerender Postzegel Ruilclub

DE PEANUTS 75 JAAR

Een postzegeluitgifte van 24 juli j.l. van de Royal Mail in Groot-Brittannië viert de 75e verjaardag van *Peanuts*, de internationaal geliefde strip geschreven en geïllustreerd door Charles Schulz (1922-2000).

De set van acht postzegels wordt gepresenteerd in twee horizontale setten (zij-aan-zij) stroken van vier. Alle acht postzegels hebben een waarde van het eersteklas tarief (momenteel £ 1,70).

Peanuts werd op 2 oktober 1950 in zeven kranten gelanceerd en de volgende 50 jaar verscheen het zeven dagen per week in maar liefst 2.600 kranten in 75 landen. De laatste nieuwe strip liep op 13 februari 2000, de dag na de dood van Schulz. Herdrukken verschijnen nog steeds in zo'n 2.000 kranten.

De postzegels bevatten scènes uit de strip en tonen veel van de gemeenschappelijke personages van de strip. Charlie Brown beschermt zijn hond Snoopy tegen de regen op een van de postzegels, en het paar zit met een verjaardagstaart (met de vogel Woodstock in een theepot) op een andere postzegel.

Snoopy en Woodstock verschijnen samen op twee postzegels met duidelijke Britse elementen. In een daarvan ligt Snoopy op een rode brievenbus in plaats van zijn normale rode hondenhek. In een andere dragen Snoopy en Woodstock de berenmuts van Britse militairen die behoren tot de Household Division, die verantwoordelijk is voor de ceremoniële bewaking van het koninklijk paleis.

Een andere postzegel toont Charlie Brown en Franklin die voetbal spelen - een sport die in Groot-Brittannië populairder is dan honkbal, die Charlie Brown en zijn team vaak spelen om te verliezen.

Andere personages die in de uitgave voorkomen, zijn de broers en zussen Lucy en Linus, die met een zandkasteel op een van de postzegels zitten. Op een andere postzegel staan Charlie Brown, Snoopy, Lucy en Schroeder, het object van Lucy's genegenheid. De laatste postzegel bevat een partituur uit *Pomp and Circumstance* van Edward Elgar.

Ten slotte zijn er op een postzegel meerdere personages te zien die onder de vliegeretende boom zitten, een personage op zich in het stripverhaal. Rechts van Charlie Brown staan goede vrienden Marcie en Peppermint

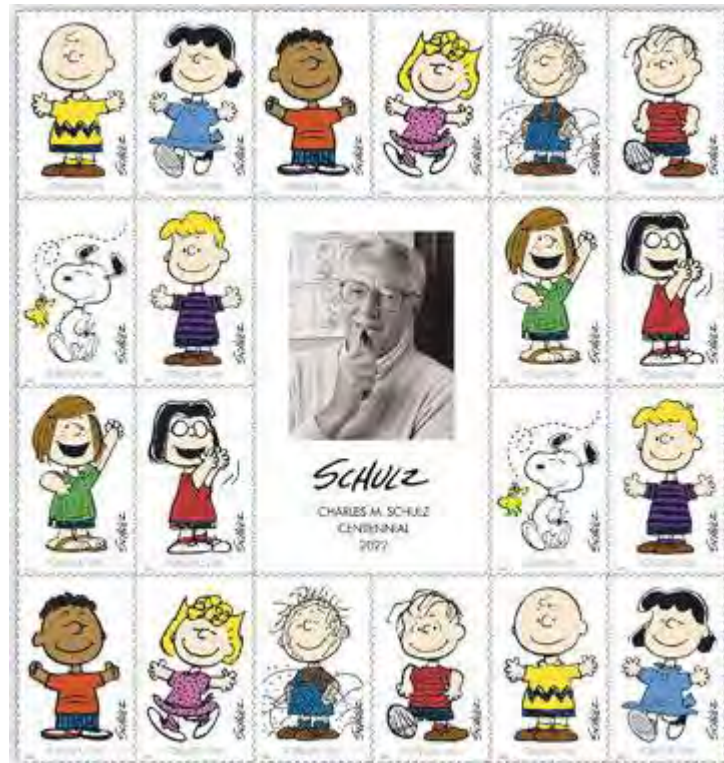
Patty; en links van hem staan Snoopy, Sally (de zus van Charlie Brown), Lucy, Linus en Woodstock.

Elke postzegel in de set van acht meet 41 millimeter bij 30 mm en heeft een perforatie van 14,5 bij 14.

Gedurende de 50-jarige looptijd van de strip weigerde Schulz iemand anders toe te staan *Peanuts* te tekenen of te schrijven, en het verzamelde oeuvre, dat meer dan 18.000 strips bedraagt, werd beschouwd als het langste verhaal dat ooit door één persoon is verteld.

Charles M. Schulz verdiende gedurende zijn carrière met de *Peanuts* aan royalties, merchandising en televisierechten, een jaarlijks inkomen van

ongeveer 30 tot 40 miljoen dollar, wat hem tot een van de rijkste en meest succesvolle striptekenaars van de 20e eeuw maakte. In het begin van de 21e eeuw bedroeg de verkoop van *Peanuts*-merchandise een miljard dollar. Snoopy is wel het meest zichtbare *Peanuts*-personage.

In 2020 werd dit vel door De US Post uitgegeven

om de te herdenken dat Charles Schulz 100 jaar geleden was geboren.

JAGER BOKDAM DE VISSER NETWERK NOTARISSEN

Van Weedestraat 2, 3761 CE Soest

T (035) 603 98 39 F (035) 602 14 60

KVK 32141168

www.jagerbokdamdevisser.nl

Netwerk Notarissen vormt als grootste samenwerkingsverband van 160 notariskantoren in Nederland een kennisorganisatie van 600 gespecialiseerde notariële juristen.

GROTE NAJAARSVEILING BIJ POSTMERK IN DE BILT

Donderdag 13 november is er een grote najaarsveiling in De Bilt. Prachtige veiling met topnummers Nederland. Ook mooi buitenland, fraaie brieven en uiteraard een keur aan verzamelingen en dozen en kistjes.

Een uitstekende kans om nu Eemland geen veiling meer heeft toch te kunnen bieden op mooie kavels.

Op onze verenigingsavond van woensdag 8 oktober liggen er op de bestuurstafel flyers.

Een catalogus kan eventueel aangevraagd worden bij Guus van Wijk. Tel.nr. 030-2204138 of via Email: veiling@postmerk.nl

Leden van Eemland zijn van harte welkom in het H.F. Witte Centrum, H. unantplein 4, 3731 CL De Bilt. Ruime gratis parkeergelegenheid.

AANVRAAGFORMULIER LIDMAATSCHAP

Ondergetekende

Naam/Voorletters:

Adres:

Postcode/Plaats:

Geboortedatum:M/V*

Telefoon:

E-mail:

Wenst lid te worden van P.Z.V. Eemland te Soest.

Na toelating als lid zal hij/zij* zich onderwerpen aan de statuten en reglementen van de vereniging.

Neemt deel aan:

-rondzendverkeer

ja/nee*

-nieuwtjesdienst

ja/nee*

Verzamergebieden

-landen:

-motief:

Hij/zij* zal na toelating als lid onmiddellijk aan zijn/haar* contributieverplichting voldoen.

Dit formulier sturen naar: Mevr. E. Koning
Trompenbergerweg 4/4
1217 BE Hilversum

Datum: Handtekening:

* doorhalen wat niet van toepassing is.

N.B.: Het opzeggen van het lidmaatschap dient schriftelijk te geschieden vóór 1 november van het lopende jaar.

**INTER
SPORT**

Van Dam, Birkstraat 103, 3768 HD Soest 035-6030004

John Westhof

SCHILDERSBEDRIJF

Binnen- en buitenschilderwerk, wandafwerking
meerjaarsysteem, glasreparatie, spuitpleisters.

Krommeweg 31 - 3762 DN Soest - Tel. 035 - 601 59 76
www.johnwesthofschildersbedrijf.nl 06 - 549 936 23

Indien onbestelbaar: Retour aan: Trompenbergerweg 4 / 4
1217 BE Hilversum